

p.16 | **Congrés
d'Educació
Social a Sevilla**

p.8 | **Educadora social i autista,
la meva realitat**

p.15 | **Premis RetinES 2016**

p28 | **Formació setembre-desembre 2016**

sumari

full informatiu

juliol 2016 | núm. 76

3

PRESENTACIÓ

4

COL·LEGI

Aquest 2016 el CEESC celebrem els 20 anys!

El CEESC ens hem pronunciat

Treballant per ser transparents

7

8

OPINIÓ I COL·LABORACIONS

Educadora social i autista, la meua realitat

L'educador familiar: un educador social dins la llar

10

12

DOSSIER PROFESSIONAL

El Codi Penal i els professionals de l'educació social

13

SERVEIS

Acompanyament i orientació per a la vostra carrera professional

T'interessa assegurar-te contra les agressions en el lloc de treball?

Tastets de llengua

14

15

ACTIVITAT COL·LEGAL

Premis RetinES 2016: ja tenim els vídeos guanyadors!

VII Congrés d'Educació Social a Sevilla

Ètica al Congrés Estatal d'Educació Social

16

24

25

AGENDA

Convocatòries obertes

II Congrés de Serveis Socials

Formació del CEESC. Setembre-desembre 2016

27

28

Edita:

**Col·legi d'Educadores i
Educadors Socials de
Catalunya (CEESC)**

Aragó, 141-143, 4a planta.

08015 Barcelona

Tel. 93 452 10 08

Fax. 93 518 30 54

Redacció: comunicacio@ceesc.cat

Disseny i maqueta: Jordi Sales Roqueta

Il·lustracions: Jordi Sales Roqueta

Impressió: Codipre Arts Gràfiques, SL.

Sabadell

Dipòsit Legal: B-20441/91

ISSN: 1888-4725

Revista periòdica

El Col·legi no es fa responsable de les opinions que no han estat emeses directament pel Col·legi en les seccions que li pertocquen, ni del contingut dels articles que no hagin estat directament organitzats pel CEESC.

En conveni amb:

**Diputació
Barcelona**

Charo Quero Migueles,
col·legiada 1528. Membre de la junta de govern.

Sóc la Charo Quero, treballa com a educadora social a Serveis Socials Bàsics des de fa molts anys i continuo enamorada de la meva feina.

Tinc la sensació que fa un munt d'anys que formo part del CEESC, però realment només en fa 6 que sóc membre de la Junta de Govern. Pot ser aquesta sensació és perquè sento que durant tot aquest temps han passat moltes coses, he estat implicada en nombrosos projectes, compromesa amb moltes idees, responsable de decisions a vegades difícils, participant del dia a dia de l'activitat col·legial, he conegut una pila de companys/es educadors socials amb un compromís envejable vers la professió, he viscut situacions molt engrescadores, he sigut mare, uff! interminable aquest llistat. I el que queda per viure!

Vaig ser referent de l'àrea de comunicació, conjuntament amb el meu amic Sera Sánchez, i actualment hi continuo donant suport. Sóc membre del **Consell de Redacció dels Quaderns d'Educació Social** des de que vam iniciar una nova etapa d'aquesta revista de referència per al nostre col·lectiu professional. Per cert, aprofito aquest espai per demanar als lectors dels Quaderns que ens envieu suggeriments per a propers continguts o les vostres apreciacions en general.

Ara, us convido a que us apropieu a la lectura d'aquest Full ple d'informació en el que us tornem a fer una pinzellada dels **20 anys d'història del CEESC**, que veureu reflectits en 20 fotos de diferents moments viscuts des del Col·legi. També hi podreu llegir un article molt interessant d'una educadora social que explica la seva experiència en unes circumstàncies de vida ben particulars. Hi trobareu els guanyadors del Premi RetinES 2016 que de nou hem engegat amb força, amb una nova modalitat de premi per als alumnes i estudiants d'educació social. Així mateix, trobareu informació sobre el Premi Quim Grau, la nova convocatòria 2016 d'ajuts d'iniciativa social i cooperació o la formació que us oferim de setembre a desembre, entre d'altres.

No podria faltar menció especial en aquest Full al **VI Congrés Estatal d'educació social**, que va tenir lloc a l'abril a Sevilla, i el qual vam viure amb molta il·lusió i expectatives les persones que vam poder anar-hi. Hem volgut apropar-vos-hi des de la visió de 5 persones col·legiades que hi van participar. Espero que els seus relats us animin i que ens veiem d'aquí a 4 anys a Aragó, seu del proper congrés estatal.

Per tancar aquesta presentació, una reflexió. **No sóc de les que pensen que la nostra professió no és suficientment coneguda i que hem de lluitar per fer-nos "mes visibles". Crec que ja hem assolit aquest objectiu i potser és moment d'avançar, de crear nous discursos i donar un pas endavant en crear espais d'intercanvi, de diàleg, de construcció, amb la ciutadania, amb els polítics, amb altres professions... Aquesta és la línia que crec que hem d'encertar en aquesta etapa socioeconòmicament convulsa i transformadora.■**

Aquest 2016 el CEESC celebrem els 20 anys!

Com ja us vam anunciar en el passat Full Informatiu, el proper 2 d'octubre, coincidint amb el Dia Internacional de l'Educació Social, començarem a celebrar el nostre 20è aniversari. Els actes s'allargaran fins el 15 de novembre del 2017. **L'objectiu principal que ens proposem per a aquesta fita és la visibilització i el reconeixement de l'educació social.**

Estem tancant l'agenda d'activitats, que us comunicarem en breu. Si hi vols col·laborar, posa't en contacte amb nosaltres!

I, si en el passat Full us vam proposar un viatge per algunes de les portades del Full Informatiu, ara el **viatge ve de la mà de 20 imatges**. No us penseu que ens ha sigut fàcil fer la tria!

20 anys del CEESC en 20 fotografies

#1. Després de la publicació de la Llei de creació del CEESC el 1996 i del període de col·legiacions, es celebra l'Assemblea Constituent del CEESC al Palau Sant Jordi de Barcelona. **1998**

#2. El Congrés Mundial i Estatal d'Educació Social es celebra a Barcelona. **2001**

#3. Inaugurem la seu de Girona. **2002.** Després van venir les de Tarragona i Lleida (2004) i la de Terres de l'Ebre (2011).

#4. Organització del II Simposi Europeu d'associacions professionals d'educadores i educadors socials a Barcelona: "La construcció de la plataforma comuna". **2004.** Formem part de l'AIEJI des de 1999.

#5. Reunió de Junta de govern del CEESC. Traspàs de presidència. **2005.** Durant aquests anys moltes col·legiades i col·legiats heu treballat per tirar endavant el CEESC.

#6. Foto guanyadora del 1r Concurs de fotografia del CEESC. **2005.** L'objectiu del premi: donar a conèixer el món de l'educació social a través de la fotografia.

#7. 10è aniversari del CEESC. Dinar de germanor a Girona. **2006**

#8. Primera edició del Premi Quim Grau, del que aquest any presentem la 5à. **2008.** El premi vol impulsar el treball de reflexió en el camp de l'Educació Social.

#9. Guanyadors del 1r Premi RetinES. **2008.** Aquest any RetinES s'ha convertit en una comunitat web del món audiovisual des d'una òptica socioeducativa.

#10. Organitzem el 1r Congrés Català d'Educació Social a Vic, on ens reunim més de 450 professionals. **2009**

#11. Ens unim a la Plataforma Prou retallades. **2011.** Una de les nostres finalitats: vetllar pels interessos professionals i els de les persones usuàries i consumidores.

#12. Reunió del Col·lectiu professional de Mediació. El 1r col·lectiu creat al CEESC (1999). **2011.** Els col·lectius professionals, una de les forces del CEESC.

#13. Neix el projecte Sèniors. 2012. Per transmetre el llegat i el saber dels i les protagonistes que van construir la pràctica i la teoria de l'Educació Social a Catalunya als inicis.

#14. Congrés Estatal d'Educació Social a València. 2012. El CEESC ha estat sempre molt present en la construcció Estatal a ASEDES i el CGEES.

#15. 7es Jornades d'Infància i Educació Social. Aquest any celebrarem les 10es!. 2013. Sempre organitzades pel Col·lectiu d'Infància i Adolescència del CEESC.

#16. Signatura del Pacte per a la infància a la Generalitat de Catalunya. 2013. Participem dels processos que poden beneficiar el benestar de la ciutadania.

#17. Organitzem el primer Congrés de Serveis Socials Bàsics, conjuntament amb TSCAT i COPC. 2014. No fem sols el que podem fer amb altres.

#18. Compareixença del CEESC davant la Comissió d'Igualtat de les Persones sobre les retallades en els serveis d'intervenció especialitzada en violència masclista. 2014. Fem sentir la veu de la professió en moltes institucions.

#19. Xerrada del CEESC a la UB. 2015. Acostar el món professional i l'universitari, una de les nostres lluites.

#20. Reunió de l'equip tècnic del CEESC preparant la celebració del 20è aniversari. 2016. Sempre hem disposat d'un equip que ha estat participant de la tasca del Col·legi

El CEESC ens hem pronunciat...

13 d'Abril

Resolució sobre la situació dels refugiats de la TIAC, condemnant els acords de la UE i Turquia sobre refugiats, denunciant l'actitud dels nostres representants a les institucions que han fet possible aquesta ignomínia i alçant la nostra veu al món per deixar clar que no és a nosaltres a qui representen les institucions europees quan prenen aquesta decisió.

26 de maig

Ens sumem a la concentració davant el parlament de Catalunya "**A l'escola cap plat buit**", organitzat per la plataforma Drets de la Infància en l'Àmbit

Educatiu (DIAE). La xifra d'infants que viuen sota el llindar de la pobresa és molt més alta que la quantitat d'infants que reben algun tipus de suport per millorar la seva alimentació.

29 de maig

El CEESC també reclamem que "**Els drets no se suspenen**". El CEESC es suma a la crida a la manifestació per protestar contra les accions del Tribunal Constitucional espanyol (TC) en les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya. La suspensió de les lleis d'emergència residencial i energètica i la llei d'igualtat o el buidatge de competències de la cambra catalana són algunes de les raons que motiven l'acció. ■

El CEESC ha de ser la veu i la representació constant del que dieu i feu els nostres col·legiats i col·legiades. Per això, els nostres recursos sempre estan al servei dels posicionaments, de les mobilitzacions i de les demandes que ens pugueu remetre. Us animem a fer-nos arribar qualsevol iniciativa, per tal que hi puguem donar recolzament.

Treballant per ser transparents

Al CEESC ja fa un temps que ens estem posant el dia per complir la **Llei 19/2013 de transparència, accés a la informació pública i bon govern**, que hem d'aplicar les entitats públiques a les nostres respectives pàgines web.

A la web del Col·legi, podeu consultar el nostre **Portal de transparència i bon govern**, en el que trobareu, fonamentalment, la informació que serveix per explicar com es governa i gestiona el CEESC.

La **Universitat Autònoma de Barcelona** ha creat **TransparENT**, una eina adreçada a entitats sense

ànim de lucre, que **permet fer un autodiagnòstic de la transparència**. Nosaltres hem volgut aplicar aquesta eina per veure si complíem tots els requisits necessaris que demana la Llei. Després de contestar les diferents qüestions que es presentem en cinc blocs diferents, hem obtingut la màxima nota. Segons el que diu l'acreditació **som transparents**.

Si formeu part d'una entitat o organització, **us animem a utilitzar TransparENT**, una eina molt senzilla que ens proporciona a les entitats criteris i eines per a fer una comunicació transparent i de qualitat. ■

Educadora social i autista, la meua realitat

Per Raquel Olga Montllor Linares, *educadora social, psicopedagoga i professora de llengua estrangera. Col·legiada número 1332. raquel_monllor@hotmail.com*

Crec que l'àmbit social està farcit de gent totalment vocacional.

Personalment, sempre m'ha interessat el camp social. Imagino que és perquè durant la meua infància i adolescència vaig tenir moltes dificultats a nivell emocional en l'àmbit familiar, escolar i social.

Com segurament us podeu imaginar, durant la meua joventut, era incapaç d'expressar els meus sentiments, i tenia la sensació que sempre em culpabilitzaven del que passava. La por em paralyzava, i la meua autoestima, identitat i comportament es van ressentir, convertint-me en una persona negativa i depressiva.

Jo sempre vaig voler tenir una família "normal", sentint-me cuidada i estimada, dins d'un ambient equilibrat i càlid.

Crec que d'aquí van venir les inquietuds per ajudar a les persones més desfavorides, ja siguin infants, adolescents, adults o gent gran, fora de l'àmbit escolar. És a dir, volia conèixer tots els contextos per poder treballar en l'àmbit sanitari (com a metge, psiquiatra, infermera...), social (educadora social, treballadora familiar, treballadora social) o educatiu (mestre d'educació especial...).

Volia ajudar a tothom que es pogués sentir com jo: sol, poc estimat, abandonat... Ja que tothom es mereix, almenys, una segona oportunitat.

Vaig aconseguir acabar amb èxit els estudis (sóc educadora social, psicopedagoga i professora de llengua estrangera), arribant a ser màster en

Educació Especial per la Universitat Ramon Llull. I això sense saber del cert "què em passava".

Però alguna cosa passava, i com que jo ho percebia, vaig fer meua la dita: per poder ajudar als altres t'has de conèixer a tu primer.

Professionalment, vaig començar com a auxiliar de geriatría amb horari nocturn en una residència d'avis i àvies, després vaig ser monitora de temps de lleure a la Fundació Pere Tarrés, monitora de casals d'estiu, monitora de menjador, monitora de patis, monitora d'acollida, voluntària d'Amics de la Gent Gran, voluntària per repartir roba i menjar a gent de col·lectius desfavorits (sempre en zones marginals)... Després he treballat durant 10 anys a educació, tant a primària (com a mestra de primària, d'anglès i d'educació especial), com a secundària (en l'àmbit de la psicopedagogia i l'orientació). Ara estic treballant com a auxiliar d'educació especial.

Arran, precisament, del màster en Educació Especial vaig conèixer a uns professionals als que vaig demanar ajuda, suport i consell. I, així, **vaig ser diagnosticada "oficialment" amb Síndrome d'Asperger als 40 anys.**

Va haver-hi un moment de crisi, però alhora, tot allò que vaig estudiar (teoria) va començar a tenir sentit.

Així, reconec que jo ja no puc parlar de "persones amb Asperger" només des de la teoria.

Generalitzant, ja sabeu que les persones amb síndrome Asperger mostren poca expressivitat facial i tenen dificultats per llegir el llenguatge

corporal dels altres. És a dir, tenen un dèficit persistent en la comunicació i en la interacció social, donant:

- Escassa resposta social, reciprocitat social i emocional.
- Escasses conductes de comunicació no verbal utilitzades per a la interacció social.
- Dificultat manifesta en el desenvolupament, manteniment i comprensió de les relacions socials.
- Conductes repetitives i estereotipades.

I fins aquí, la teoria. Perquè no és solament com sóc, sinó com em sento. Així doncs, us puc assegurar que, una persona (jo) amb Asperger us pot dir que...

- Quan estic contenta em poso nerviosa: salto, xisclo...
- Quan vull alguna cosa, ho vull immediatament.
- A l'hora de posar-me la roba em faig un "lio" (jersei a l'inrevés, mitjons de diferent color...).
- M'agrada la rutina i no tolero gens bé els canvis imprevistos. Tinc rituals que he de fer passi el que passi.
- A vegades, necessito un guió per no perdrem explicant moltes coses alhora (com ara mateix).
- No sé com actuar davant de certes situacions.
- Puc fer comentaris ofensius sense adonar-me'n.
- Tinc problemes per interaccionar amb altres.
- Porto fatal els dobles sentits. Tinc dificultats per entendre les intencions dels altres.
- No sé interpretar intuïtivament els sentiments dels altres.
- Necessito saber explícitament què esperes de mi.
- Parlo molt però no m'interessa el que em diuen els altres.
- Em costa seguir les converses llargues i quan estic confusa canvio de tema.
- De vegades la meua conducta no és l'adequada i puc semblar molt mal educada (buffffffff ... sempre dic el que penso, i no de la millor manera).
- Em costa mirar als ulls quan parlo. Em crec tot el que em diuen encara que sigui impossible.
- (Diuen que ...) tinc un sentit de l'humor molt peculiar.
- Sempre estic fascinada per algun tema.
- La major part del temps penso, escric i parlo del que m'interessa.
- No m'adono que em puc fer pesada; i m'enfado quan els altres no em volen escoltar.
- Quan estic nerviosa començo a donar voltes i a fer preguntes de les que ja tinc la resposta.

Us puc assegurar que costa MOLTÍSSIM haver de passar de la tercera persona del plural (ells) a la primera del singular (jo). Però, evidentment, no tot ha de ser negatiu.

De fet, considero que l'empatia amb persones "com jo" és un sentit que tinc molt desenvolupat, especialment si les tracto de forma individual. Puc percebre i actuar anticipant-me per tal d'evitar o suavitzar certs comportaments. Així mateix, sóc capaç d'enfocar els problemes de formes diferents a les habituals i, segurament per ser com sóc, tinc una ENORME capacitat de treball.

En conclusió, tot i ser "aspie", sempre he desitjat que les persones del meu voltant estiguin bé (cosa que, equivocadament, em feia pensar que el meu estat d'ànim o les meves emocions eren irrelevants). El ser mare (i esposa) m'ha fet adonar-me que si jo no estic bé, qui m'envolta tampoc ho està.

Aquest és un canvi de perspectiva molt important, al ser de negatiu a positiu. És, doncs, un autèntic replantejament, una adaptació, que esdevé un gran projecte vital.

Tornant a la professió, la meua experiència més recurrent és que quan li dic a la gent que tinc autisme, em veuen com si no fos capaç de fer res i em converteixo en un problema (i em sento inferior, menyspreada i desplaçada, de vegades, fins i tot, físicament). Quan no ho he dit, he tingut la sensació de no poder expressar-me ni mostrar-me tal com sóc (ni "negativament" ni positivament), cosa que, us puc assegurar, provoca ansietat.

Penseu per un moment... com veuríeu treballar AMB un autista? Creieu que l'equip es beneficiaria d'aquesta experiència? ■

L'educador familiar: un educador social dins la llar

Daniel Hernández, *educador social; col·legiat núm. 9845*
i Raquel Sala, *educadora social.*

El projecte **Educadors Familiars ofereix acompanyament a les famílies en l'educació dels fills, utilitzant la metodologia pròpia de l'educació social.** Un dels trets més significatius del projecte d'Educadors Familiars és la **tornada a la llar com a espai de treball propi de l'Educació Social**, òbviament, sense traspasar àrees de disciplines properes que també hi intervenen.

Una de **les observacions més comunes** que podem fer als diagnòstics socials i educatius fets des del despatx és la parcialitat i la manca d'informació útil. Al despatx les persones que atenem responen socialment a l'estructura i a la interacció que se'ls demana, fins i tot poden estar ben entrenades a fer-ho; però a casa, tot i que mostrin la seva millor cara, **l'espai i la naturalitat de la dinàmica parlen, inevitablement.**

L'exercici de mirar una família a la seva llar és holístic, és a dir ample, complet, ple de matisos. Hi ha molt per observar, cal que els educadors familiars tinguem clar què cerquem, cal una pauta d'observació; en tenir una demanda prèvia, explícita o implícita, ja sabem què cal treballar i què anem a observar, i per tant podem triar fins i tot quina eina fer servir en aquesta tasca tan concreta.

El rol en el treball amb famílies a la llar és indispensable, és **el rol del convidat.** Cal ser prudent i explicar amb claredat quina és la nostra tasca ja que les primeres intervencions són claus per fer vincle i encarar l'èxit de la intervenció.

Observació i escolta activa van unides, hem de deixar espai a l'expressió de les necessitats de la família, sense preguntar incisivament, hem d'acceptar l'espai que ens deixen i gaudir-lo, ja

sigui ample o estret, còmode o incòmode; quan els membres de la família se senten plenament acceptats per l'educador familiar el vincle es referma i es pot iniciar la tasca amb confiança.

Les observacions a la llar són molt potents, cal que els educadors familiars les digerim amb calma, sense pressa, perquè sense vincle no es poden generar canvis, i no és bo qüestionar la família a la llar quan encara ens estem coneixent. De vegades l'arribada a una llar és profundament impactant, especialment si hi ha infants, però cal mirar i escoltar amb respecte i, en marxar, ja ens aturarem a mirar què ens ressona a nosaltres i **si necessitem intervisió per part d'un company.**

Un cop superada l'arribada a la llar i la recollida de demandes dels diferents membres de la família, els educadors familiars fem un **diagnòstic socioeducatiu** i un **pla de treball.** Ambdues eines cal compartir-les amb la família, i el pla de treball cal consensuar-lo, és important ser respectuós amb les devolucions, ser proper, i fer entendre que és un treball conjunt.

Un cop s'inicia el **treball d'intervenció socioeducativa**, els educadors familiars van acotant les dificultats i capacitats de cada un dels membres de la família; tot treballant conjuntament o separadament, sempre posant la mirada en els objectius a aconseguir. És important treballar l'apoderament dels adults, cal sempre fer retorn de les sessions, segons l'edat dels infants es farà en una sessió conjunta amb mare i pare o per separat.

Els educadors familiars hem de donar el protagonisme als actors principals i ajudar-los a canviar formes de fer i de relacionar-se, dins i

fora de la llar, perquè una part considerable de les **dificultats familiars** està ens les **dinàmiques d'interacció**, i en l'actitud que prenen els seus membres en elles. En aquesta fase de treball els educadors familiars semblen jugadors del cub de Rubik, tot intentant buscar l'encaix de totes les peces; i quan alguna no encaixa cal avaluar-ho i treballar-ho conjuntament, sense por de dir que no funciona i dient-ho amb afecte i respecte.

L'aprenentatge vicari in situ, és a dir a la llar, és molt **ampli i il·lustratiu**; així com els professionals fem les nostres pràctiques, així mares i pares practiquen i s'exerciten en la resolució de les problemàtiques a la llar de la mà dels educadors familiars, que els guien en les petites coses i en les no tan petites, aquest **aprenentatge és clar i concret, aplicat i útil en el futur**.

Finalment cal **tancar la nostra intervenció**, és complex, però cal fer-ho i valorar si la família camina sola; els vincles que hem creat són un far que els ajudarà a guiar-se i a superar els obstacles que puguin venir. Tot i aquesta aposta, les famílies saben que hi som, que si ens necessiten puntualment poden contactar-nos i fer alguna consulta o fins i tot podem fer una visita esporàdica o de manteniment, fins i tot podem acordar la periodicitat inicial.

Al tancament i avaluació del pla de treball recollim la valoració de les famílies, i fins ara han estat molt bones, afectuoses, agraïdes i sinceres; per nosaltres són un retorn positiu i una retroalimentació importantíssima de la vocació de servei.

Des d'Educadors Familiars valorem que posar la mirada problematitzada en els infants és negar el protagonisme dels adults en la problemàtica i en la solució; **fer intervenció socioeducativa a la llar implica a tot el nucli familiar, des de les seves necessitats però també des de les seves capacitats**; quan mares i pares recuperen el seu protagonisme i treballen plegats amb l'educador familiar i els seus fills, els petits comencen a respondre.

Quan la família pren el protagonisme el treball de les capacitats marentals i parentals, les competències socials o la Comunicació No Violenta, entre d'altres, es redirigeix per sí mateix a la llar, que és el seu medi i, des de la metodologia pròpia dels educadors socials, podem fer un ajust més real a les seves necessitats i expectatives, tot regenerant la fina i delicada xarxa de les relacions familiars, rerefons del teixit social.■

Educadors Familiars
www.educadorsfamiliars.com

El Codi Penal i els professionals de l'educació social

David Querol Sanchez. *Abogado 38654 Icab. (Fundació Ficat)*

A finals de l'any passat es va realitzar una reforma del Codi Penal, que inclou nous tipus delictius i delictes especials, adaptant-lo tal com s'exposa en la seva introducció, a "les creixents necessitats de tutela en una societat cada vegada més complexa".

Per començar, cal tenir en compte que, al mateix temps que un jutge, un policia o autoritat pública estan en posició privilegiada per poder **utilitzar les seves funcions en benefici i perjudici de tercers o d'ells mateixos, la figura de l'educador o educadora social** també ho pot estar. Per exemple, en alguns casos en els quals l'educadora o educador social pot treballar en situacions en les que un tercer cometi un delicte o en les quals tingui coneixement d'aquest. El professional de l'educació social està en la posició de **denunciar situacions delictives clares des del punt de vista racional, i dubtar de l'aplicació del secret professional**, enfront dels usuaris que confessen aquestes situacions aparentment delictives.

Doncs bé, aquest dilema respon a la dificultat moral i real de quina és la posició de l'educador/ora social a l'hora de decidir si denuncia aquesta situació o preval la confidencialitat entre l'usuari i professional. El nou Codi Penal respon a aquestes situacions, indicant que **val tot per saber que un delicte o fet delictiu s'ha produït** i que aquesta circumstància és més important i prima enfront de la necessitat de saber si s'ha vulnerat algun dret fonamental.

Sembla exagerat el que comento, però hi ha proves d'això tant en les mesures per les quals un advocat ha de denunciar al seu client, si aquests li confessa, per exemple, que té un problema fiscal per no haver declarat certs béns i ingressos a l'estranger. És de tal caràcter l'obligació de l'advocat de denunciar al client, que l'omissió pot recaure en un delicte d'encobriment en el propi advocat.

Hi ha altres delictes de caràcter especial pels quals els educadors han de tenir coneixement, ja que s'agreugen en el nou codi penal. Aquests són els **delictes sexuals**, on es tipifica també com a delicte sexual específic el comes a **persones d'entre setze i divuit anys**, considerant aquesta dada com a delicte de l'article 182 del codi penal i quedant la pena entre 1 i 3 anys, depenent de les circumstàncies.

També és important assenyalar les actuals **reformes que s'introdueixen en els delictes relacionats amb l'actuar dels funcionaris o persones que exerceixin funcions públiques**. S'agreugen les penes imposades als delictes comesos pels funcionaris públics contra el correcte funcionament de les institucions públiques i les garanties vinculades a elles. Per això, **mereixerà especial atenció una falta que cometi un educador/ora social sent funcionari públic o personal contractat per l'administració**. Aquesta posició és equiparable al tipus agreujat per als funcionaris públics. Així mateix, també s'han agreujat algunes penes per protegir a col·lectius especialment vulnerables, tals com menors d'edat o persones incapacitades legalment.

Un delicte que no ha sofert modificacions en l'actual Codi Penal és **la falsedat documental o l'emissió de falsos informes**, que puguin ser utilitzats a mala fe en perjudici de terceres persones. Aquesta falta pot ser castigada amb pena de presó.

Com a novetat important, el nou Codi Penal també engega **noves mesures que afecten de ple a les persones jurídiques, autònoms, empreses o col·legis professionals. Aquestes poden ser penalment responsables d'un delicte**, per la qual cosa es posa en relleu que totes aquestes figures han de tenir coneixement i informar-se d'aquesta nova situació. El desconeixement de la llei no eximeix del seu compliment.

Per això es posen de moda els procediments del denominat **Compliance Penal** (estudi detallat de riscos dels autònoms i empreses). L'autònom i empresari amb aquest sistema ha de saber a tot moment que l'actuació del seu treball i activitat normal és correcta i no està tipificada com a delicte. Aquesta situació era impensable en el passat, ja que mai una empresa o persona jurídica hagués hagut de pensar en la seva responsabilitat penal o en la dels seus socis i administradors. Ara sí que **s'ha de pensar en la prevenció i seguretat enfront del possible delicte**.

Els canvis normatius penals i l'augment de les lleis i la normativització, fan que dia a dia tot es compliqui, i canviï. Permetent que la societat sigui més esclava de les seves normes, en retraïment de deixar pel camí drets de tot tipus.■

Acompanyament i orientació per a la vostra carrera professional

Si es trobes en un procés d'orientació o de reorientació professional, cercant nous objectius laborals, ara pot ser una oportunitat per conèixer quins són els sectors i les ocupacions que més et motiven i si disposes de tot allò que el mercat demana per accedir a la feina. A més de saber què pots fer per augmentar les possibilitats d'aconseguir-la.

Una bona manera de començar és demanant cita al **Servei d'Orientació Personalitzat**, en el que et podràs **entrevistar amb una orientadora laboral** que t'ajudi en aquest camí.

Les entrevistes tenen lloc aproximadament el primer i tercer dimecres de cada mes. El **calendari** previst per a després de les vacances és el següent:

- 17 i 21 de setembre
- 5 i 19 d'octubre
- 2, 16 i 30 de novembre
- 14 de desembre

Reserva una sessió del SOP escrivint a sop@ceesc.cat!

En cas que no puguis desplaçar-te, s'atenen consultes per correu electrònic, xat o videoconferència, dins dels horaris marcats. ■

T'interessa assegurar-te contra les agressions en el lloc de treball?

Les educadores i els educadors socials podem partir situacions de violència en els seus llocs de treball. Per això, des del CEESC, hem cregut interessant proporcionar-vos, a un preu molt competitiu, una **assegurança de Defensa i Protecció per agressió**. Aquesta ens l'ofereix l'asseguradora ARAG, mitjançant Arç Corredoria d'Assegurances, corredoria que garanteix una opció ètica amb les companyies amb les que treballa, oferint unes garanties que han fet que el CEESC compti amb ells com a proveïdors.

Es tracta d'una **pòlissa col·lectiva per donar cobertura a la reclamació judicial dels professionals que pateixin actes d'agressió en el lloc de treball**.

Com explica el Col·legi Oficial de Metges de Barcelona (COMB), s'entén la violència en el lloc de treball com aquells incidents en els que el professional pateix abús, amenaça o atac en circumstàncies relacionades amb la seva tasca professional i que representa un atemptat per a la seva seguretat física, psíquica o psicològica.

Cal destacar que, **aquesta pòlissa no duplica cap de les cobertures de l'Assegurança de Responsabilitat Civil (ARC)** obligatòria per a les persones col·legiades. L'ARC només et garanteix la responsabilitat civil derivada dels danys personals i materials causats per tu mateix o per les persones de qui ets

responsable, en l'exercici de la teva activitat professional com a educador/ora social.

Ara t'ofereim l'opció voluntària de protegir-te, a més, amb diferents cobertures, com per exemple:

- Reclamació de danys materials, per agressió verbal o física, incloent:
 - La defensa de la seva responsabilitat penal.
 - La seva fiança per obtenir la seva llibertat provisional, avalar la seva representació a l'acte del judici o respondre al pagament dels costos judicials.
- Despeses de localització dels responsables.

El cost d'aquesta Assegurança de Defensa i Protecció per agressió és de 4,25€ l'any.

Es tracta d'una pòlissa d'assegurança col·lectiva i, per tant, per poder-ne disposar, cal que la contracti un grup mínim de persones col·legiades. Per això, **si hi estàs interessat, et demanem que et posis en contacte amb nosaltres fins el 30 de novembre**.

La nostra intenció és fer les gestions per disposar de que l'assegurança a partir del 2017 ■

Si fas servir el català a la teva feina, segur que et trobes amb dubtes recurrents. Tant a l'hora de parlar com, sobretot, d'escriure. Potser amb llenguatge referent al teu àmbit? Consultes que potser no trobes a les eines que tens a l'abast?

Escriu-nos a comunicacio@ceesc.cat i intentarem que el Consorci per la Normalització Lingüística et resolgui el dubte en el proper "Tastets de llengua".

Tastets de llengua: Els CRAE, els CRAEs o els CRAE's?

CNL DE BARCELONA
Delegació de l'Eixample
C/ Calàbria, 66, 2n
08015 Barcelona

Com a professionals de l'educació social tenim el nostre propi discurs i llenguatge. Molt sovint fem servir un seguit de sigles, algunes de les quals ja àmpliament conegudes per la societat, com ara PIRMI, i d'altres no tant, com CSMIJ.

Però, sabem com es forma el plural de les sigles?

A l'hora d'escriure, **les sigles es mantenen invariables.**

- **El plural d'una sigla no s'especifica de cap manera**, ni afegint-hi una -s, ni duplicant-ne els components. El nombre d'una sigla es dedueix pel context i pels elements de la frase que hi concorden.

un CRAE (*centre residencial d'acció educativa*) i **tres CRAE** (*centres residencials d'acció educativa*); i no *CRAES, CRAEs, CRAE's* o *CCRRAAEE*

la UCAE (*unitat convivencial d'acció educativa*), **el PDC** (*pla de desenvolupament comunitari*) i **les UCAES** i **els PDC**; i no *UCAES, UCAEs* o *UCAE's*, o bé *PDCS, PDCs* o *PDC's*.

- Tanmateix, es conserva la duplicació de lletres en alguns casos ja consolidats per l'ús, com ara CCOO (Comissions Obreres) o PPCC (Països Catalans).

- En el cas dels mots que tenen l'origen en una sigla, però que ja s'han incorporat a la llengua com a noms comuns, el plural es forma regularment. Per exemple:

radar, radars (RAdio Detecting And Ranging)

mòdem, mòdems (MOdulator-DEModulator)

- Tot i que el plural de les sigles no s'especifica gràficament amb cap marca, quan una sigla representa un plural, en general, es pronuncia en plural, tant si es llegeix amb pronunciació sil·làbica, com si es llegeix lletrejada o desplegada:

els CRAE es llegeix els craes, els DOGC es llegeix els dogcs, les ONG es llegeix les oenagés

- En alguns mitjans de comunicació (TV3 i Catalunya Ràdio, per exemple) s'opta preferentment, com a convenció, per marcar el plural de les sigles que designen realitats comptables afegint-hi una s minúscula. D'aquesta manera es manté una coherència entre el que es pronuncia i el que s'escriu, i s'eviten confusions.

DVDs de regal, reunió d'ONGs, falsificació de DNIs.

Però no s'escriu la s precedida d'apòstrof. ■

Premis RetinES 2016: ja tenim els vídeos guanyadors!

El jurat ha valorat les 19 propostes audiovisuals que hem rebut en aquesta nova edició dels Premis RetinES, i ha atorgat un primer premi i dos accèssits a les millors obres o projectes audiovisual en benefici de l'acció i/o activitat socioeducativa.

- **Primer premi: VídeoCurrículum Educadora social, de Mercè Aranda i Alba Blasi.** Per la seva senzillesa, creativitat i originalitat en molts aspectes. És tracta d'un vídeo dinàmic que des de l'individual transmet i difon el col·lectiu.

- **Accèssit: Tiredades, salut de colors, de l'Associació Marabal i Fundació La Roda.** Per la descripció del projecte clara i participativa, a través dels seus protagonistes: professionals i persones ateses.

- **Accèssit: La Llama – Protesto, de Ravalnet: Xarxa Ciutadana Del Raval.** Per utilitzar la música com a forma d'expressió i reivindicació i amb un missatge consistent que apareix de diverses maneres dins el vídeo: l'abús de poder, la diferència de classe com a arma per alienar a la gent, la manca de llibertat...

Felicitats a les guanyadores i els guanyadors. Des del CEESC i RetinES agraïm la participació als Premis de totes les persones, entitats i organitzacions que s'hi ha presentat.

Us recomanem tenir **una sessió especial amb totes les propostes audiovisuals presentades**, són diverses i de diferents formats; des de reportatges on es descriuen projectes socioeducatius, documentals d'experiències vitals i educadores, curtmetratge social, videocreació comunitària...

Tots els podeu veure a la web del RetinES!

Per un altre costat, el Jurat ha declarat **desert el premi** que s'atorga a la segona modalitat dels Premis, al **millor projecte**

audiovisual en construcció i en benefici a l'acció i/o activitat socioeducativa amb un premi de 300€, ja que no s'ha presentat cap projecte.

El Jurat dels Premis RetinES 2016 ha estat compost per Laura Marino, Gabriel Amdur, Begoña Escribano, Ònia Navarro i Pep Guasch.

Convocatòria encara oberta

Els Premis RetinES 2016 contenen **una altra modalitat al millor projecte audiovisual d'estudiants universitaris d'Educació Social, amb un premi de 300€**. Aquesta convocatòria és especial, lligada a la celebració del 20è aniversari del Col·legi. **Informe-vos del termini i les bases al web.**

Més que un concurs!

RetinES és un canal i comunitat web obert a persones que volen contribuir a generar un recull d'obres, treballs, intencions, processos, recursos i projectes audiovisuals des d'una òptica socioeducativa.

RetinES continua a la xarxa per tothom. **Us animem a participar a la comunitat i contribuir a generar un recull d'obres, treballs, intencions, processos, recursos i projectes audiovisuals des d'una òptica socioeducativa.** ■

RetinES
<http://www.retines.net/>

Congrés d'Educació Social a Sevilla “A més educació social, més ciutadania”

Els dies 21,22 i 23 d'abril va tenir lloc al Palau de Congressos de Sevilla el VII Congrés Estatal d'Educació Social amb el lema “**A més educació social, més ciutadania: La professió com impulsora de la transformació social**”. Ens vam reunir més de 650 persones de tot l'Estat espanyol, professionals de l'educació social, entre els quals un centenar d'educadores i educadors catalans.

Des del CEESC es va organitzar un grup de 68 persones, 6 de les quals es van beneficiar de les beques que es van posar a disposició de les persones col·legiades.

La representació catalana va participar molt activament en molts dels espais del Congrés: comitè científic, participació en taules de debat i tallers, presentació pòsters i experiències. Properament es publicarà a la web www.eduso.net el llibre d'actes on podeu consultar tot el contingut del Congrés.

Un congrés és un punt de trobada únic, un lloc on **gaudir d'experiències i noves pràctiques professionals**, un espai on **definir els reptes**

més importants per a la professió, un pas més en el camí de la **visualització i el reconeixement professional**. En els congressos també es mostren les **línies de reflexió i investigació** que s'estan realitzant, confluïnt en moltes ocasions els representants del món acadèmic i professional. La participació en aquest tipus d'esdeveniment ens ajuda a preparar-nos per a adaptar-nos als canvis que es van produint dins del món de l'educació social.

Hem demanat als col·legiats que van assistir al Congrés amb una beca del CEESC que ens facin de reporters, per tal de tenir així una visió àmplia i diversa del que va ser el Congrés.

Antonio Alcántara. Col·legiat núm. 10016

L'Educació Social com eina de defensa i construcció dels drets de la ciutadania. El Congrés de Sevilla

Aquest ha estat el meu Congrés número 0. El de València de fa 4 anys el vaig viure on line i ja em va agradar. Així que feia temps que volia apropar-me a conèixer de més a prop el que senten, oloren i toquen altres professionals. Una manera d'**obrir la perspectiva i veure més enllà del que fem en el dia a dia i comprovar si existeix un mínim comú denominador.** Una mena de riu subterrani que ens uneix com a professionals. Les meves vivències, allò amb el que vaig vibrar, apunta a que sí.

Diversitat de professionals

Està clar que **sobretot som dones i alguns homes. Tot i que als espais de ponències i preguntes teníem més presència els homes que les nostres companyes.** Dit això, hi havia gent de totes les edats, gent de poc més de vint anys acabant els estudis o veterans amb plata al cabell que parlaven del Congrés de Navarra com de quan tenien "*melenà*". Gent amb vestits més arreglats i amb corbata i gent amb roba més alternativa. Diferents formes, **mateix ofici, mateix sentiment de transformació social i drets de ciutadania.** Comú denominador.

A més educació social, més ciutadania

I aquest ha estat el lema del Congrés. La veritat és que l'esperit de transformació social va aparèixer de forma continua. La tensió històrica entre l'assistencialisme i l'apoderament de les persones estava present tota l'estona als debats. Podem dir que hi havia un **mutu acord de que la nostra professió ha de servir per a que les persones transformin la seva realitat** tot i que les administracions li encarreguin tenir "controlat el corralet".

Format de les ponències

En butaques, generant diàleg i fent més proper als ponent. Fugint de grans *PowerPoint* i apropant la veu i la seva calidesa. Ha estat molt interessant, per prendre notes, per encendre el cor, per veure les coses amb les que estem d'acord i amb les que no tant. Només m'hauria faltat **més temps per obrir el diàleg amb el públic.** Algunes taules es van tancar sense possibilitat de participació. Sent conscients que obrir-les a vegades era un risc perquè a vegades hi havia gent que no donava idees concretes, sinó que explicava la seva pel·lícula. Els riscos de 600 persones participants.

Espai de relació

El congressos han de ser espai de relació, així ho entenc. Em va permetre trobar-me amb molts companys, i desvirtualitzar-ne a molts d'altres. Les hores de dinar eren el moment potent per intercanviar,... però les estones de passadissos es feien curtes. **Equilibrar els continguts amb la relació a vegades es fa molt complicat.** El que vull destacar és l'espai dels pòsters. N'hi havia alguns de molt interessants com el del Pep Plana, de Girona, que parlava del "*Burn out* del professional" i et permetia interactuar per donar solucions. **Moment de relació, moment d'aprenentatge.**

En definitiva content de veure que la professió es planteja la transformació social i l'apoderament com a camí a realitzar. Ja sabem que és una professió jove, ja sabem que tenim moltes coses a millorar. Som-hi! **L'educació social està viva perquè els seus professionals vibren amb ella!** Ara per fer-la créixer i que no s'estanqui hem d'assegurar **trencar amb el corporativisme més caspós per a que realment sigui una eina de defensa dels drets de la ciutadania.**

Cristina Benesey. Col·legiada núm. 3318

El Congrés com espai de trobada i com ens pot ajudar a definir els reptes més importants per al nostre futur professional

Arribem al Palau de Congressos una mica abans de la inauguració oficial i ens trobem amb un espai imponent, grandios, que no deixa dubtes de la importància de l'esdeveniment que està a punt de començar.

Quan agafes l'acreditació comencen les primeres trobades i interrelacions entre els companys/es assistents al Congrés, descobreixes que hi ha **un important nombre de congressistes molt joves**, la qual cosa permet inferir que la professió té encara molta vida per davant, i també reconeixem a **professionals amb una llarga trajectòria professional que compartiran la seva motxilla plena d'experiències** i sabers al llarg de la durada del Congrés.

En la sessió inaugural s'ha d'agrair l'estil menys formal de les presentacions dels càrrecs oficials, que en altres actes similars han provocat la desídia dels assistents davant el fet protocol·lari amb els seus inacabables "excel·lentíssims".

A continuació ens trobem uns dels regals més satisfactoris que ens emportem d'aquest Congrés: El doctor **Antonio Novoa**, que en les seves intervencions ens parla del **procés de canvi, imparable, i de la revolució que s'està produint a nivell mundial**, i que obliga als educadors socials a adaptar-se a aquesta nova realitat emergent, que suposen les **noves formes de sociabilitat i de participació**, si volem continuar sent subjectes i actors de la transformació social des de la coherència i des del compromís. Una idea que ha sacsejat a l'audiència, ha estat la necessitat d'elaborar una declaració universal dels deures humans com element indispensable pel compromís social.

La pausa-cafè, un espai imprescindible per reposar forces i activar les interrelacions entre

els congressistes, ha estat magníficament atès pel càtering previst per l'organització i que reafirma el compromís dels col·legis professionals organitzadors per prioritzar empreses socials d'inserció. I que alhora ens ajuda a **visibilitzar possibilitats de sortides laborals per persones que presenten diferents tipus de dificultat**.

Aquestes pauses també ens han permès poder **captar les impressions dels assistents en relació al desenvolupament del Congrés**. En general, es considera que els continguts han estat massa densos i que no hi ha hagut prou espais per permetre la participació. Això s'ha reflectit en les intervencions realitzades pels congressistes en els espais de preguntes, molts d'ells expressaven les seves aportacions en comptes de realitzar alguna pregunta als ponents, el que denota la necessitat que tenen les educadores i els educadors socials de poder tenir espais d'expressió, reflexió i d'intercanvi.

Al llarg d'aquestes jornades **s'han fet palès alguns malestars relacionats amb diferents aspectes de la professió de l'educació social**.

En l'àmbit universitari, es manifesta el fet que hi hagi **molt pocs professionals de l'educació social impartint classes a les universitats**, i que la majoria de docents no han tingut experiències de treball pràctic en algun dels àmbits de l'educació social.

En l'àmbit laboral trobem el no reconeixement de la categoria professional en molts llocs de treball, la precarietat laboral i l'intrusisme en alguns territoris i en una bona part de les empreses del tercer sector.

Es constata **una manca de coneixement i reconeixement** de la tasca professional que realitza l'educador social per part de la ciutadania, que segurament té a veure, en part, amb la **interminable sensació d'indefinió del nostre rol professional**.

Un altre fet preocupant és **la resistència que es**

dóna en una part dels professionals a reconèixer com a important i indispensable el relat per escrit que reculli el coneixement teòric i pràctic que hem anat acumulant amb l'experiència. Aquesta continua sent una assignatura pendent, és un repte i també un deure que hem d'assumir, això possibilitarà una definició més acurada del nostre rol professional i deixarà un llegat al recanvi generacional, que fa anys que està arribant.

Per concloure, els temps que corren són de profunda transformació, el món està canviant i canviarà radical i ràpidament, adaptem-nos a aquests canvis: fent educació

social per impulsar, acompanyar i apoderar a la ciutadania, oberts a la innovació i a la creativitat, pensant entre tots cap a on volem que es dirigeixi el canvi per moure el timó els remes i les veles, a partir d'un full de ruta construït entre tots, i anar amb il·lusió, entusiasme i professionalitat cap a la direcció escollida, perquè com deia Sèneca, "Cap vent és favorable per a qui no sap on va".

Mercè Juan. Col·legiada núm. 6840

Preparant la participació al Congrés. Transformar un projecte de 4 anys de trajectòria en un una comunicació de pocs minuts

Treballo als Serveis Socials Bàsics de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat conjuntament amb la Natalia Gómez, que és una companya també educadora del servei, portem a la pràctica un projecte que es diu "*Princeses Guerreres*" des de fa quatre edicions, per tant és un projecte avaluat i en constant canvi. El projecte ens permet treballar educativament amb un grup de noies adolescents amb conductes de risc dins un espai lúdic i de confiança.

Molt resumidament, es tracta d'un projecte, dins del calendari escolar però fora de l'horari lectiu, que es desenvolupa en dues parts. La primera la imparteix una ballarina de "*Tribal Fusion*", on les noies practiquen aquest tipus de dansa que de per sí ja té uns elements d'apoderament, sonoritat i multiculturalitat. La segona part la dirigim les dues educadores socials i parlem, treballem, reflexionem sobre els temes que elles o nosaltres proposem. En aquest marc ja fa uns mesos que, informades per la nostra cap, ens vàrem plantejar

poder presentar al Comitè científic del Congrés la nostra experiència.

Vàrem tenir diferents reptes. La decisió de voler estar presents i intentar presentar la nostra feina, és ben cert que ens ha implicat un afegit important de treball i d'esforços a la ja coneguda situació d'altas demandes als Serveis Socials Bàsics. Tot plegat va implicar un estrès sumat al treball del dia a dia. Hem de reconèixer que sense l'aposta decidida de la nostra cap, el nostre equip i la implicació de la Regidoria de Govern i Drets Socials de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, no ens hagués estat possible ni la reedició del projecte cada any, ni evidentment, la nostra participació al Congrés.

El poder encabir la feina i experiència en una exposició d'uns 20 minuts no ens va ser gens fàcil i vàrem fer curt en totes les nostres previsions de reserva d'espais (laborals i especialment personals) per preparar-ho tot plegat. Un cop enviada l'exposició, el temps d'espera fins que no ens va respondre l'organització se'ns va fer llarg. Finalment, ens van comunicar l'acceptació, i vàrem pensar que les companyes i companys del

Congrés es mereixien una exposició tècnica però alhora dinàmica. Vam optar per fer un “power point” amb molts dibuixos, poquíssim text i on el nostre relat fos el fil conductor, recolzat amb un petit vídeo de dos minuts que era el resum de la nostra presentació. Donem les gràcies en aquest punt a les nostres amistats que ens han ajudat tècnicament tant desinteressadament.

Un cop ja a Sevilla el temps va passar molt ràpid, encara que l'horari que va marcar l'organització del Congrés era molt intens. Tant que va fer que veiéssim la ciutat només de nit! Tot i això aquests sopars, passejades i converses van ser espectaculars... i la visita guiada nocturna als Reales Alcázeres de Sevilla, promoguda per l'organització del Congrés serà un record per tota la vida!

El resum de la meva experiència de la preparació, viatge, participació al Congrés, un cop passat l'estrès de la feina i la por escènica, és realment

positiu i així ho vàrem manifestar a la nostra organització. A nivell personal, em va aportar una injecció de reconeixement i superació personal que em dóna energia positiva per continuar al peu del canó amb el dia a dia de la dura realitat de les demandes dels Serveis Socials Bàsics.

Alhora em queda molt més clar que ens cal, com a professió, implicar-nos en difondre les bones pràctiques que portem a terme. Tal i com ens varen comentar unes estudiantis allà mateix, s'aprèn molt fora de l'aula al conèixer com desenvolupen companyes i companys la seva feina i les seves experiències! I això ho podem extrapolar tant i com nosaltres vulguem... Us recomano vivament l'experiència, perquè de bones pràctiques ja en fem, ara només cal que ens les donem a conèixer!

Toni Rubio. Col·legiat núm. 9680

Intimitats d'un Congrés - els colors de Sevilla

Tots els congressos tenen un encant especial. Ens (re)inscrivim per motius diferents i cada un d'aquest, té a veure amb les expectatives que et generen.

Hi ha qui valora el tema central del congrés, o els ponents que hi assisteixen, potser els tallers, les comunicacions o les experiències. També es valora el lloc on es fa o potser també el fet de veure-ho com una possibilitat de desconnectar de la rutina i de la realitat del dia a dia per endinsar-te en un marc més teòric i de coneixença d'experiències que van més enllà del teu entorn, del teu territori o, possiblement, inclús s'allunya de la teva manera de treballar.

Però hi ha un motiu universal que és reiterant en aquest tipus de trobades i que es repeteix indistintament del tipus de congrés que es

porta a terme; i és el contacte amb la resta de participants, la relació directa, la comunicació, la mirada, l'escolta, un somriure... compartir durant uns dies tot allò que ens (re)uneix i compartim.

M'agradaria oferir la meua mirada com a relatora dels moments més íntims del nostre congrés d'educadores i educadors. I parlo d'intimitat amb el respecte que comporta l'observació d'aquells moments extraoficials. Moments en espais comuns i de relacions entre persones compartint un autocar, un esmorzar, un dinar, una espera entre passadissos, una visita o una presentació entre coneguts. Un moment del dia o de la nit sevillana. Un brindis, un retrobament o una actuació...

I és que... Sevilla com diu la cançó “tiene un color especial” i durant aquest dies ens ha mostrat una varietat de colors realment intensos i plens d'emocions.

Ens ha ofert el color groc impregnat de l'energia que ens caracteritza. Educadores i educadors en moviment continu, entrant i sortint de les sales, amb les motxilles i el seu vestir informal. Un groc que indica transició, sempre des de la cautela i l'observació, preludi de la nostra manera de fer i de treballar. I el de la joventut encesa de raons i voluntat, sempre fotografia d'un futur proper.

He observat el blau en cada conversa i en cada abraçada; tranquil·litat, calma i, sobre tot, molta sensibilitat. Somriures de complicitat i retrobades imprevistes.

Reflexió i crítica entre els més adults des del respecte i la necessitat de canvi generacional.

El verd ens ha traslladat a la disparitat de sensacions i a la dicotomia dels nostres sentiments davant les realitats professionals de cada un de nosaltres; inconformitat i rebel·lia versus la frustració de la situació social que ens envolta.

I el vermell, sempre inevitable, s'ha mostrat des de la força, el compromís i l'apoderament de la nostra professió.

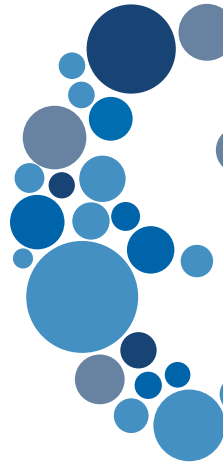
Ètica, joventut, drogues, infància, centres residencials, malestar, comunitat... s'han fusionat inevitablement amb la olor del cafè i el sabor dels entrepans de cada matí.

I entre mossegada i mossegada, ens hem buscat, ens hem perdut i ens hem trobat. I no parlo de la nostra professió, si no de la gent, de les persones, dels grups que potser ens coneixíem a

través d'una pantalla d'ordinador, a través d'un escrit, d'un projecte o una trucada de mòbil i que a Sevilla, hem tingut la possibilitat de passar de realitat virtual a companys de Congrés.

I acabo amb el color més fosc i a la vegada més poètic, més distès i més canalla... el negre nit. Una primera nit que ens va deixar moments divertits entre les columnes de l'Alcázar, les explicacions d'un cicero just de temps i les tapes variades ofertes a cada racó de la Sevilla més cèntrica i més històrica. I una segona nit de gala; La Cartuja més social, més educadora, més implicada i més inclusiva que s'havia vist mai. Sopàvem de la manera més íntima, que no romàntica, apurant al màxim un espai molt just, però molt adequat per encomanar un somriure, per compartir un comentari o per brindar de manera conjunta especulant sobre on es faria el proper congrés. Chirigota i caminada a la llum dels estels esgotaven els últims moments de la negror menys poruga.

I entre cares de son, badalls i complicitats, amb les mans ocupades de bosses, maletes i bitllets d'avió. I esgotant els últims moments, els últims minuts i els últims entrepans amb cafè sota la cúpula central del Palau de Congressos, el comiat més fotogràfic. Les educadores i educadors, tots junts, ens fèiem la penúltima foto sense saber encara que teníem deures de futur; treballar "amb la comunitat i des de la comunitat" i que el proper examen serà a Zaragoza. ■

Pep Plana. *Col·legiat 2931*

El Congrés com un espai de trobada i un lloc per compartir i visualitzar experiències i pràctiques professionals.

M'agradaria començar pel final del Congreso. L'aparició de Marco Marconi ha marcat, per a mi, un abans i un després en l'esdeveniment. Si hagués de valorar el més important, el que més m'ha frapat i m'ha fet vibrar com a educador social, triaria aquella intervenció. Tots i totes sabem, per la feina que fem, que una acció, encara que petita, si és molt sentida, marca molt. En mi, ho ha fet.

No el coneixia. Veure plorar aquell home savi i participar de l'emoció col·lectiva de tot l'auditori, em va fer viure, de nou, un cuquet de coherència personal i professional que feia temps que no sentia i que, durant el temps dedicat a la primera part del Congrés, no vaig experimentar.

Aquell home ens va parlar de la proximitat de la seva mort, que era vell i que estava jubilat laboralment però ens va transmetre vida, joventut i professió. Va compartir la seva idea del treball educatiu, tot i no ser educador titulat. Advocà per la necessitat de la cooperació i pel trencament de la solitud. Defensà que cal fer ciutadania i no ciutadans individuals en un món insolidari.

Pots estar d'acord amb el que diu o no, però el que va quedar clar va ser l'autenticitat del seu discurs i del seu sentiment. La seva emoció la va compartit amb desconeguts perquè sentia que érem col·legues. Crec que ha estat un dels pocs moments del Congrés en el que tots els presents hem estat d'acord amb una cosa: aquell home, era un dels nostres savis i nosaltres ens sentíem propers perquè era natural i el seu discurs, gens banal, ens arribava net i clar.

Em passaria tot l'article parlant d'aquell moment, però vull parlar de tot el Congrés.

Vaig arribar-hi, després d'un plaent viatge en tren, amb una barreja d'il·lusió i moltes incerteses. Amb la mirada pròpia del que arriba al ball tot sol, per veure què passarà, vaig entrar a cercar la

meva identificació. Estava una mica aclaparat per l'espectacle faraònic de les cascades d'aigua de l'entrada del Palacio de Congressos.

La primera sensació va ser bona, l'organització funcionava i jo estava en el grup dels 650 que aquells tres dies compartiríem espai, coneixements, emocions i també una mica de turisme per la capital andalusa. Tenia moltes ganes de començar, veure què havia passat a la professió des de València i saber si el meu pòster estaria en un lloc visible, en resum, començar a ballar.

Després dels retrobaments i presentacions va començar el Congrés amb els parlaments dels polítics i les autoritats. Sovint es diu que és la part menys interessant dels congressos. D'aquella presentació em quedaria, per una banda, amb unes paraules d'una de les autoritats que es va referir a la ciutadania incloent-s'hi ella mateixa, cosa que rarament surt de la boca dels nostres polítics, i en la cita d'agraïment a una entitat col·laboradora que en el seu fer de cada dia es mostra, segons el meu entendre, incoherent amb els plantejaments que haurien de ser propis del treball socioeducatiu.

Passat aquest primer moment d'alegria i certa amargor en comprovar que el diner no té color, em trobava preparat per escoltar i participar en els diferents "diàlegs", "espacios de reflexión", "mesas de confluencia", "talleres", "intercambios de experiencias" i també en la visita a l'Alcázar i el sopar en un lloc emblemàtic de la ciutat.

Com que aquest escrit fa referència a sensacions, emocions i sentiments he cregut que era adequat anar posant, de manera més o menys literal, algunes idees que vaig anar agafant al vol en el moment que la persona les pronunciava i que d'alguna manera van cridar la meua atenció i van ésser capaces de provocar reflexions personals, acalorats debats o xerrades plàcides al voltant d'un plat de "chocos", de "pescaito frito" o "tortilla de camarones", acompanyat amb un beuratge curiós que s'anomena "rebutito", desconegut per mi.

Començo:

“El món canviarà tant si ho volem com si no, el secret està en influir cap on volem que canviï”

“Els serveis públics no són naturals, són culturals.”

“Estan passant moltes coses que no acabem d’entendre.”

“Cal fomentar la cultura del compartir.”

“Els serveis socials es converteixen en expendedors de recursos.”

“Ha de crear pensament crític i això té a veure amb la investigació.”

“Quin model de ciutadania volem?” “ La societat ha trencat i individualitzat les persones i els col·lectius, ara potser cal reteixir la col·lectivitat i el grup.”

“Els malestars importants són els que tenen les persones que acudeixen a nosaltres com a professionals.”

“Els professionals tenim malestars, moltes vegades relacionats amb la falta d’objectius.”

“Les emocions són innates i contagioses, no s’han de jutjar, cal modular-les.”

“Els estats emocionals repercuteixen en nosaltres i en els altres.”

“ No cal igualtat, cal equitat.”

“Les professions, com la nostra nascudes de la praxis, cal que facin molt d’esforç per a tenir associat un cos teòric.”

“ La funció dels vells professionals és aportar per a que els nous no es cremin.”

Aquestes frases sense cita o autor/a, les poso aquí en reconeixement als que ens han ensenyat cada dia la professió i com a testimoni de la necessitat d’escoltar als altres i incorporar idees i conceptes que ens puguin anar transmetent.

He de dir que he trobat a faltar conceptes nous en els discursos emesos; solament recordo el de “capil·laritat educativa” que va compartir el doctor Antonio Nóvoa, en el diàleg inaugural del Congrés.

Per anar acabant i ja valorant, he de dir que m’he emocionat, he reflexionat sol i en grup, he après, he retrobat gent que feia temps que no veia, he pogut explicar el meu pòster, he gaudit de les visites a la ciutat. Aquests dies de Congrés han contribuït a millorar la meua resistència al “burn out”, nodrir les capacitats de resiliència i fer meu l’eslògan “A MÁS EDUCACIÓN SOCIAL MÁS CIUDADANÍA”.

Vaig retornar a casa carregat de professió i una mica trist perquè la meua entitat no va creure convenient comptabilitzar la meua estada en el Congreso com a formació per la meua feina.

Mentre volava i després agafava el tren per tornar a casa, la imatge d’una frase sàvia barrejada amb molts aplaudiments no parava de projectar-se, plena de colors, dins del meu cervell:

“ Si no hacen política, dejen de lloriquear”. Marco Marconi

Final de la intervenció de Marco Marconi, tancant el Congrés.

Ètica al Congrés Estatal d'Educació Social

Al llarg dels tres dies del Congrés hi va haver diferents espais on es va tractar l'ètica professional. Us en fem cinc cèntims.

II Encuentro deontológico estatal

Aquesta segona trobada es va realitzar dins del marc del Congrés d'Educació Social, com una activitat més Congrés. L'objectiu principal era reflexionar amb una mirada crítica sobre el Codi Deontològic actual que va ser aprovat a l'Assemblea d'ASEDES-CGCEES, a València, el 28 d'abril de 2007.

Nou anys després, es planteja iniciar un procés de revisió, ja que els codis deontològics han de ser instruments vius que cal anar adaptant a la realitat social de cada moment. A la trobada es va explicar el procés que ha fet la Comissió d'Ètica i Deontologia del País Basc, pel que fa a la reflexió crítica sobre el Codi, a més d'explicar quines modificacions proposa. Els 90 minuts es van quedar curts per poder iniciar el debat sobre les actualitzacions i canvis formulats.

Un canvi en el Codi Deontològic és una decisió que correspon al conjunt de les educadores o els educadors socials representats pel Consejo del Colegios, amb tot el que això implica, des d'iniciar un procés oficial de canvi, realitzar reunions de seguiment i, finalment, arribar a un acord i una aprovació final a una assemblea del Consejo General de Colegios de Educadoras y Educadoras Sociales.

Taller Codi deontològic de l'educador i l'educadora social: anàlisi de casos

En aquest espai evidentment pràctic, es va simular el funcionament d'un comitè d'ètica i deontologia i la presa de decisions a partir de l'anàlisi d'una situació real. Per grups es van identificar i analitzar les qüestions que en aquell cas podien vulnerar el codi deontològic.

Trobada de referents d'ètica i deontologia dels diferents col·legis

Fora del programa del Congrés, es va aprofitar l'ocasió per fer una trobada de representants dels diferents col·legis d'educadores i educadors socials de l'Estat per tal de parlar d'ètica i deontologia.

La trobada ens va servir per saber en quin moment es trobava cada col·legi, i acordar:

1. Demanar la creació d'una vocalia d'ètica i deontologia dins del Consejo de Colegios.
2. Millorar la comunicació entre els referents dels diferents territoris.
3. Proposar al Col·legi de Madrid la celebració del III Encuentro Deontológico Estatal, durant el primer trimestre del 2017.

Us recordem que al CEESC un grup motor està treballant en la constitució d'un Comitè d'Ètica propi. Si teniu interès en participar en aquest grup, poseu-vos en contacte amb nosaltres a través del correu electrònic de participacio@ceesc.cat.

Convocatòries obertes

Convocatòria 2016 d'Ajuts a Iniciatives Socials i de Cooperació del CEESC

E Per quart any consecutiu el CEESC obra la **Convocatòria d'Ajuts a Iniciatives Socials i de Cooperació**. La quantia total per aquest any 2016 és de **4.442€** i el **termini de presentació finalitza el 17 de juliol de 2016 a les 23:59 hores**.

Els projectes presentats a aquesta convocatòria hauran d'enquadrar-se en les següents **tipologies**:

- **Projectes de cooperació internacional** que es duguin a terme en països empobrits, o projectes nacionals que es duguin a terme amb col·lectius empobrits i que promoguin la professió d'educador social i/o l'associacionisme professional dels educadors i les educadores socials, o que aquests siguin impulsats per

educadors/ores socials en els àmbits propis de l'educació social.

- **Projectes innovadors que fomentin l'ocupació dels educadors i les educadores socials**, a través de noves empreses o entitats d'iniciativa social, durant el primer any d'activitat.

Podran concórrer, com a les anteriors convocatòries: persones individuals, col·lectius, empreses d'economia social, fundacions i associacions privades sense afany de lucre amb seu a l'Estat Espanyol.

Podeu consulta les bases de la convocatòria a la nostra web. ■

5a Edició del Premi Internacional en educació social Joaquim Grau i Fuster

Reflexió sobre la pràctica educativa

El Premi Internacional en Educació Social Joaquim Grau i Fuster té la finalitat de **promoure la reflexió escrita sobre la pràctica professional en el camp de l'educació social amb infància, adolescència i joventut**, aprofundint en els efectes educatius resultants de l'acció professional. Podeu presentar-hi doncs treballs sobre els **diferents camps d'acció professional de l'educador social amb infants, adolescents i joves**.

La dotació econòmica del premi és de **6.000€** i estarà sotmesa a les condicions fiscals pertinents

i el termini de presentació finalitza el **31 d'agost de 2017**.

Poden participar en aquest premi **tots aquells professionals i equips de professionals que desenvolupin o hagin desenvolupat la seva tasca en el camp de l'educació social**.

Els treballs presentats han de ser originals i inèdits, escrits en llengua catalana o castellana.

Podeu consulta les bases de la convocatòria a la web del Premi: www.premieducaciosocial.cat ■

UNIVERSITAT D'ESTIU

10% DESCOMPTE PER A COL·LEGIADES I COL·LEGIATS

CONVALIDA 1 ECTS

JUNY / JULIOL 2016

MATRÍCULA
OBERTA

#SócSocial

Introducció al coaching

Desenvolupament, cooperació i acció comunitària: noves perspectives en un món global

Programes d'intervenció amb agressors de violència domèstica. (VIDO)

Estratègies i metodologies innovadores en la intervenció comunitària i la gestió de la participació infantil i juvenil

Estratègies i metologies innovadores per a l'abordatge de situacions de crisi o conflicte

L'atenció centrada en la persona en residències de gent gran

Cuidar al cuidador: aspectes psicològics i emocionals del cuidador familiar

Com millorar l'impacte de la nostra organització no lucrativa? cap a un model de gestió eficaç

www.peretarres.org/universitatestiu

FUNDACIÓ
PERE TARRÉS
UNIVERSITAT RAMON LLULL

FACULTAT
D'EDUCACIÓ
SOCIAL I
TREBALL
SOCIAL

II Congrés Serveis Socials

Violències en els escenaris actuals

El Congrés se celebrarà el **9 i 10 de novembre** a les **Cotxeres de Sants**. La intenció del Congrés és obrir el debat i compartir experiències al voltant de les violències que els i les professionals dels Serveis Socials trobem en la nostra pràctica professional actual. Està organitzat pel Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya, el Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, el Col·legi de pedagogs de Catalunya i el Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya.

Us deixem amb el text de presentació de la Carolina Pastor, comissionada del II Congrés de Serveis Socials:

D'acord amb la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de Serveis Socials, són destinataris dels serveis socials, especialment, les persones que estiguin en alguna situació amb necessitat d'atenció especial. Aquestes situacions de necessitat especial fan referència a tot un ventall de **problemàtiques en les quals podem trobar, de forma més o menys directament relacionada, l'expressió d'algun tipus de violència**. La llei fa referència expressa a la violència i delinqüència juvenils, a la vulnerabilitat o risc per la gent gran, la infància i l'adolescència, a la violència masclista i les diverses manifestacions de violència familiar, a problemes de convivència i de cohesió social, al fet d'haver estat víctima de delictes violents, a emergències socials per catàstrofes, etc.

A banda d'aquests contextos, en els darrers temps observem que **l'expressió de la violència es va ampliant a nous escenaris, menys coneguts i explorats**. Són violències **resultants dels canvis socials associats a factors com la devastadora crisi econòmica** que sembla instal·lar-se amb nosaltres per quedar-se, l'ús generalitzat de les noves tecnologies de la informació i la comunicació, canvis en els models i rols educatius, els actuals moviments migratoris, el trànsit de refugiats, etc.

Les violències actuals es concreten en forma de bullying entre els joves a l'escola, violència dels fills envers els pares, homes i dones maltractats per les seves parelles, gent gran maltractada pels seus cuidadors, separacions i divorcis conflictius amb alta càrrega de violència envers els fills menors, ciberassetjament i ciberatacs, etc.

Es fa palès que els professionals de serveis socials necessitem reflexionar, investigar i dotar-nos de nous models explicatius i eines d'intervenció per donar resposta a les dificultats dels individus i col·lectius que pateixen aquests nous escenaris de violència.

Els professionals de serveis socials treballem de continu amb problemàtiques que impliquen, de forma més o menys explícita, algun tipus de violència. Paradoxalment, **sovint hem estat l'objecte al qual es redirigeix la violència per part d'aquells a qui pretenem atendre**, convertint-

nos d'aquesta manera també en perjudicats i necessitats d'una atenció especial. No podem obviar per tant **que la proximitat a situacions de violència inherent a la nostra tasca professional comporta un desgast professional i personal**, pel ressò emocional d'aquestes problemàtiques, que mereix d'una reflexió conjunta i en veu alta.

La intenció del II Congrés de Serveis Socials és obrir el debat i compartir experiències al voltant de les violències que trobem en la nostra pràctica professional actual:

Quins tipus de violències ens ocupen i preocupen en l'actualitat?

Podem establir eixos transversals, elements comuns a tot tipus de violències, models explicatius comuns?

De quines eines, protocols, serveis, etc., disposem per donar resposta a les diferents necessitats? Què ens falta?

Quin és el rol de serveis socials com a element de canvi?

Quin paper atorguem a la recerca i a la investigació en aquest àmbit?

De ben segur, resultat d'aquest congrés, trobarem iniciatives i respostes que ens siguin d'utilitat per treballar amb una problemàtica que abasta gran part de la nostra quotidianitat professional. ■

Web del Congrés: www.cssb.cat

Blog del Congrés:

<http://www.css2016.com/>

Twitter del Congrés: [@2css16](https://twitter.com/2css16)

Formació del CEESC setembre-desembre 2016

*La educació no és omplir el cubell,
sinó encendre el foc*

William Butler Yeats
Poeta i dramaturg irlandès (1865-1939)

INTERVENCIÓ AMB COL·LECTIUS ESPECÍFICS

L'abús sexual infantil: Abordatge integral des de la perspectiva de Drets dels infants (16h)

Lloc: Espai Patronat. Carrer
Mercaders, 4. Tortosa

Dates: dissabtes 8 i 22 d'octubre i 5 i
19 de novembre de 10 a 14 h

A càrrec de: *equip pedagògic de Save
the Children*

El projecte de Save the Children proposa apropar a la població la situació de violència que viuen molts infants, de forma invisible, donant eines als garants dels seus Drets per identificar, prevenir i tractar situacions de violència i maltractament contra els infants, com és el cas de l'abús sexual. En aquets marc, el curs vol aportar les eines per identificar la violència contra els infants i el coneixement dels factors vinculats a l'abús sexual: protectors, de risc, conseqüències i marc legal i, alhora, tenir recursos pel seu abordatge més eficaç.

Transitant del centre residencial a la família d'acollida o d'adopció (20h)

Dates: dijous 3, 10, 17, 24
de novembre i 1 de desembre
de 10 a 14 h

Lloc: seu del CEESC de Barcelona

A càrrec de: *Eva Alesanco, psicòloga
i terapeuta familiar. Sòcia fundadora
de Quorum Social. Suport a l'Adopció
i l'Acolliment. Fa 15 anys que treballa
amb infància en risc des de d'una
perspectiva sistèmica i familiar. Ha
estat directora d'un CRAE i psicòloga i
coordinadora del servei d'acolliments i
adopcions de la Fundació IReS.*

Aquest curs sorgeix de la necessitat d'aprofundir en la tasca tan important i complexa que fan els centres d'acolliment residencial (CRAE) on viuen de manera temporal els infants i adolescents amb situació sociofamiliar de desprotecció. L'objectiu final, sempre que sigui possible, és que puguin tornar a viure amb la seva

família d'origen, però si no pot ser així, es busca una família d'acollida o d'adopció. Aquest curs pretén que els professionals del sistema de protecció a la infància estiguin preparats per atendre les necessitats que presenten els infants i adolescents, i acompanyar-los en aquests procés de transició del centre residencial a la llar de la nova família d'acollida o adoptiva.

Les claus de les polítiques de joventut (30h)

Dates: del 17 d'octubre al 27 de
novembre

On line: El curs es desenvoluparà i
serà coordinat des de la plataforma
on-line de l'Escola Efa

A càrrec de: *Pep Montes, periodista,
gestor cultural i expert en polítiques de
joventut*

Descobrirem les idees força imprescindibles en qualsevol programa de joventut. Definirem el principals criteris que ens ajudaran a prendre

decisions en un programa de joventut. Explicarem com s'han de relacionar els programes de joventut amb la resta de polítiques sectorials (cultural, serveis socials, salut, ocupació...). Analitzarem casos reals de bones pràctiques per posar a prova tot el que diem en els tres punts anteriors. Elaborarem l'estructura d'un programa de joventut en cadascun d'aquests àmbits: participació, creació, prevenció de riscos socials, ocupació, integració i mobilitat.

En col·laboració amb l'escola Efa (Escola de Formació de l'ACELLEC).

Qüestionant els rols de gènere. La nova masculinitat (20h)

Dates: dimecres 9, 16, 23 i 30 de novembre de 15 a 20h

Lloc: seu del CEESC de Barcelona

A càrrec de: **Marino de la Cruz**, *educador social col·legiat núm. 8189. Terapeuta Gestalt i Terapeuta Corporal Integratiu. Integrant del col·lectiu: "Homes en re-visió"*

Homes i dones ajudem a perpetuar el patriarcat com a model social, en formem part. A vegades perquè no coneixem una altre manera de ser o

de fer, perquè es el que hem après i integrat com a "bo" o "normal" en el nostre entorn. L'objectiu del curs és aprendre a qüestionar allò que ens manté aferrats a un model de comportament rígid, que limita el nostre ventall de possibilitats. No busquem una nova definició "standard" del que ha de ser un home, ni tampoc un nou rol o una nova funció masculina, busquem alliberar tot allò reprimat o amagat darrera del rol que cada un representa "perquè toca".

EINES TRANSVERSALS PER A LA INTERVENCIÓ

Eines de recerca de feina (20h)

Lloc: seu del CEESC a Tarragona.

Dates: dimecres 2, 9, 16, 23 i 30 de novembre de 16 a 20h

A càrrec de: **Toni Catedra**, *psicòleg i coach, expert en coaching empresarial i life coach. Màster en Psicologia de les Organitzacions i coach acreditat per AECOP (Associació Espanyola de Coaching Executiu).*

Marta Foix, *psicòloga i consultora, experta en el món de la selecció 2.0/5.0, dels recursos humans. Màster en Direcció i Administració d'Empreses i Tècnica en Orientació Laboral.*

Aquest curs ens permetrà endinsar-nos en el funcionament de la nostra intel·ligència emocional, conèixer els nostres objectius laborals i saber quin és el nostre punt de partida, fent front a pors que sovint tenim massa interioritzades. Aprofundir en les tècniques d'autoconeixement i potenciar les nostres habilitats ens permetrà arribar a l'èxit professional i a gaudir-ho en la vida personal, sigui quin sigui el moment vital en què ens

trobem. Un conjunt d'eines bàsic que ens servirà per a diferents etapes de la nostra vida professional i que podrem reutilitzar.

Intervenció en emergències i atenció a les víctimes. Visió des de l'educació social i el treball en equip (4h)

Lloc: podeu fer el curs a la seu del CEESC de Barcelona o a la seu del CEESC de Girona.

Data a Barcelona: dimecres 9 de novembre de 10 a 14h

Data a Girona: dimecres 30 de novembre de 10 a 14h

A càrrec de: **Pep Planas**, *educador social col·legiat núm. 2931. Amb un postgrau en intervenció psicològica en crisis i emergències per l'UdG. Treballa a un Centre d'Acollida dependent de la Generalitat de Catalunya i és vocal de la junta del CEESC a Girona.*

En aquest curs podrem conèixer els conceptes i les estratègies bàsiques que defineixen la intervenció en emergències i atenció a les víctimes; els serveis d'emergències actualment

en actiu -professionals, dependència jeràrquica i tasques bàsiques- i debatre el paper dels diferents professionals i en concret el de l'educador/ora social. Si les persones que realitzen el curs tenen interès es pot activar un grup de treball permanent en emergències al CEESC.

Eines i estratègies per a la mediació i la convivència en l'àmbit de les biblioteques (12h)

Lloc: seu del CEESC de Barcelona

Dates: dimecres: 16, 23 i 30 de novembre de 10 a 14h

A càrrec de: **Oscar Negrodo**, *conflictòleg, expert en mediació i resolució de conflictes públics i comunitaris i coordinador del Servei de Mediació Comunitària de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat; i Laia González, educadora social i mediatra del mateix servei.*

Les biblioteques municipals són dels equipaments culturals de proximitat més populars d'arreu del territori. En les darreres dècades tot tipus de col·lectius hi acudeixen, fet que en

moltes ocasions s'altera l'ús i percepció d'aquests espais.

En aquest marc s'abordaran les situacions de conflicte amb les que s'ha trobat el personal de la biblioteca. S'analitzaran alguns conceptes i es treballarà sobre les situacions concretes de conflicte per a trobar noves maneres d'entendre-les i assumir noves eines per a la seva gestió.

Curs en col·laboració amb el Col·legi Oficial de Bibliotecaris-Documentalistes de Catalunya (COBDC).

Introducció a la diversitat religiosa a Catalunya* (15h)

Lloc: seu del CEESC de Barcelona

Dates: dimarts 11, 18 i 25 d'octubre de 15 a 20h

A càrrec de: Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya

Aquesta diversitat implica reptes per al conjunt de la ciutadania i impacta en els diferents àmbits, inclòs l'educatiu. Aquest curs introductori permetrà conèixer una aproximació a la realitat religiosa de Catalunya en l'actualitat, quines són les principals característiques de les confessions que hi estan establertes, el marc legal que regula la llibertat religiosa i les actuacions que les diverses administracions estan duent a terme. El curs està dirigit a professionals i col·laboradors de l'àmbit de projectes socials d'intervenció i d'atenció a persones d'origen divers. El professorat és especialista en diversitat religiosa.

Activitat gratuïta, finançada per la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya.

Autoestima per a educadors socials (20h)

Lloc: seu del CEESC de Girona

Dates: divendres 4, 11, 18, 25 de novembre i 2 de desembre de 17 a 21h

A càrrec de: *Neus Hidalgo, educadora social col·legiada núm. 8887, formadora, coach personal i experta en autoestima*

L'autoestima és fonamental per fer front als reptes actuals, per aconseguir els objectius de l'organització on treballem i per aprendre dels errors que tots cometem. Disposar d'una autoestima adequada permetrà als professionals que treballen dins l'àmbit d'atenció a poder aplicar les seves eines i habilitats socials dins del marc de la relació d'ajuda amb els usuaris i famílies amb les quals realitzen la seva tasca professional diària.

Fenòmens com una comunicació eficaç, l'establiment de relacions interpersonals eficients i la presa de consciència sobre els propis pensaments, emocions, i les conductes que se'n deriven d'aquells, són els continguts principals que et proposem treballar al llarg d'aquest curs.

L'expressió artística per prevenir 'cremar-se' (4h)

Lloc: seu del CEESC de Girona

Dates: dissabte 26 de novembre de 10 a 14h

A càrrec de: *Arturo Solari, educador social col·legiat núm. 9873, arteterapeuta i artista plàstic*

La feina sovint demanda molts recursos personals i això pot suposar un desgast permanent o fins i tot tenir la sensació

de "cremar-se", d'esgotament. La falta de temps fa que moltes coses quedin pendents de resoldre's i això es va afegint a la "motxilla" dels professionals, dia rere dia...

El treball amb algunes eines artístiques (les arts plàstiques, l'expressió corporal, etc.) pot ser de gran utilitat per l'elaboració d'aquestes experiències. Es pot portar a terme una tasca de prevenció fent servir aquestes eines, així com trobar solucions o sortides més saludables. Aquest taller aporta mètodes pràctics i creatius per al foment de la salut dels professionals.

El teatre com a eina d'intervenció social (20h)

Lloc: Centre Cívic la Mariola, c/Artur Mor 1, Lleida

Dates: Dijous 3,10,17,24 de novembre i 1 de desembre de 10 a 14h

A càrrec de: *Jaume Belló Miró, professor d'interpretació a l'Aula Municipal de Teatre de Lleida. Especialista en teatre i creativitat artística per a la transformació social*

Adreçat a nous i antic alumnes d'aquest curs. El teatre és un llenguatge en el qual totes les persones podem ser artistes; és un camí per treballar en col·lectiu, per aprendre d'altres persones, tenir-ne cura i créixer juntes potenciant la creativitat que cada un de nosaltres tenim adormida i a la qual només cal donar-li permís per despertar. Quan parlem de creativitat, ens referim a la recerca crítica del coneixement que tenim instal·lat i també a allò que representem i al que intentar donar una via d'expressió a una nova manera de percebre l'entorn i una nova manera de comportar-nos d'acord amb aquesta nova percepció.

COORDINADORS DE SERVEIS I GESTIÓ DE PROJECTES/ENTITATS

Coaching per a mediadors (20h)

Lloc: seu del CEESC de Barcelona

Dates: dilluns 7, 14, 21, 28 de novembre i 5 de desembre de 16 a 20h

A càrrec de: **Hermam Fernández Ventura**, *coach, mediador i formador. Especialista en PNL, intel·ligència emocional, i dinàmica de grups*

La gestió dels conflictes requereix una acurada atenció a tots els aspectes comunicacionals, i això és una característica que la mediació comparteix amb el coaching. Us proposem descobrir les diferents tècniques i eines que utilitza el coaching per veure com les podem aplicar a la nostra tasca mediatora. El coaching és també un mètode de lideratge constructiu, i aquest és precisament el paper del mediador, liderar la conversa perquè les parts aconseguixin crear el seu propi acord.

Finalment, el coaching és també un mètode per aconseguir el millor de cada persona, per això aprofitarem aquest taller per mirar-nos a nosaltres mateixos i reflexionar sobre com podem potenciar al màxim les nostres capacitats en la pràctica professional.

L'economia social i solidària, una eina per a l'educació social (12h)

Lloc: seu social del CEESC de Barcelona

Dates: divendres 4, 11, 18 i 25 de novembre de 10 a 13h

A càrrec de: **Jordi Garcia Jane, Laura Hernández, Jordi Valls, i Pere Ribas.** *Membres de Lab Coop (Laboratori d'emprenedoria social i cooperativa).*

El curs està pensat per a professionals de l'educació social que volen conèixer l'economia social i solidària (ESS) i la manera de crear una entitat d'aquesta mena, bé sigui perquè volen explorar la possibilitat d'autoocupar-

se col·lectivament creant una entitat d'ESS, o perquè volen promoure que ho facin les seves persones usuàries, o perquè volen que la seva entitat, ja existent, participi de manera més activa en el moviment d'economia social i solidària. La seva finalitat és aportar coneixements, facilitar recursos i reflexionar conjuntament, sobre els trets característics de l'economia social i solidària i conèixer experiències diverses en el marc de l'economia social i solidària, en especial aquelles que tinguin un component d'educació social.

PREUS

Preus Girona, Lleida i Barcelona	4h	12h	16h	20h	Online	Tortosa 16h	Tarragona 20h
Col·legiats/ades i/o amics i amigues del CEESC, associats a l'ACELLEC i resta de Col·legis Professionals de Catalunya	10€	40€	50€	60€	90€	50€	60€
No col·legiats/ades	20€	50€	70€	85€	105€	85€	95€
Persones aturades i/o pensionistes	15€	45€	55€	70€	105€	65€	75€

*Curs subvencionat: no implica cost econòmic.

Formació bonificada: El CEESC ha arribat a un acord amb APOSTA CSSL per a que aquesta entitat gestioni la bonificació quan l'empresa així ho sol·liciti. **Recupera els diners cotitzats a la Seguretat Social en concepte de formació professional.**

Altres Formacions amb descompte: Si ets una persona col·legiada o amiga del CEESC gaudiràs d'avantatges econòmics en les formacions que realitzen algunes entitats amb les que tenim relació. Consulta-les a la nostra web. ■

| COL·LEGI D'EDUCADORES I

EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNY A |

SEU SOCIAL

Aragó, 141-143, 4

08015 Barcelona

Tel. 934 521 008

Fax 935 183 054

ceesc@ceesc.cat

www.facebook.com/ceesc.cat

@ceesc_cat

<http://ceesc.blogspot.com.es/>

www.linkedin.com/company/ceesc

DELEGACIÓ A GIRONA

Ibèria, 4, baixos
17005 Girona
Tel. 972 249 276
girona@ceesc.cat

DELEGACIÓ AL CAMP DE TARRAGONA

Pau Claris, 2
43005 Tarragona
Tel. 977 104 081
tarragona@ceesc.cat

DELEGACIÓ A LES TERRES DE L'EBRE

Ramón Berenguer IV, 11
43500 Tortosa
Tel. 648 085 535
terresdelebre@ceesc.cat

DELEGACIÓ A LLEIDA

Rambla Ferran, 32
25007 Lleida
Tel. 973 289 434
lleida@ceesc.cat